

עת"א 2430/02/17 - טובי פרץ נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 2430-02-17 פרץ(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני כבוד השופט יוסף בן-חמו
העותר
נגד
המשיבים
1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים
2. מדינת ישראל

החלטה

בפני עתירת אסיר המופנית נגד ההחלטה המנהלית אשר דחתה את בקשתו לשילובו בסבב חופשות.

נימוקי הבקשה

- על אף שהעותר ריצה כבר יותר ממחצית עונש המאסר שנגזר עליו, הוא איננו יוצא לחופשות.
- עתירה קודמת שהגיש העותר לעניין החופשות נדחתה בשל מידע מודיעיני המצביע על קשרים עם גורמים עברייניים ונטילת חלק בפעילות פלילית.
- העותר מתנהג למופת, נטל חלק במגוון קבוצות טיפול, פעיל בתעסוקה וללא עבירות משמעת.
- הנימוק לדחיית בקשתו המנהלית נשוא העתירה, הוא אותו נימוק עליו הסתמכה המשיבה בדחותה את בקשתו הקודמת- מידע מודיעיני שלילי.
- המידע המיוחס לעותר הינו שקרי ומשולל כל יסוד.
- העבירות בגין מרצה העותר את עונשו נעברו לפני כעשור, כאשר במשך תקופה ארוכה ובמהלך ניהול משפטו היה העותר משוחרר.
- עוד טען העותר כי ניתן לאיין את מסוכנותו בחופשה לאור איכות הערובה אותה הוא מציע.

כתב התשובה

- הגורם המנהלי שדן בבקשתו של העותר ליציאה לחופשה החליט, ביום 19/1/17, לדחות את בקשתו בשל

התנגדות משטרת ישראל.

ההחלטה המנהלית ניתנה זמן קצר לאחר ההחלטה השיפוטית בעתירה קודמת של האסיר, החלטה מיום 12/12/16, במסגרתה בחן בית המשפט את המידעים הסודיים ואת עמדת משטרת ישראל.

הגם שלא התקבל מידע חדש לאחר ההחלטה השיפוטית מיום 12/12/16, הרי שנוכח אופיו של המידע, מהימנותו וערכיותו, מדובר במידע שכוחו יפה להיום ו"טרם נס ליחו".

· על רקע המידעים האמורים, ההחלטה המנהלית אינה חורגת ממתחם הסבירות.

דין

העותר מרצה עונש מאסר של שנתיים ו-9 חודשים, לאחר שהורשע בעבירות מרמה ועבירות מס.

ב"כ העותר הלין על כך שהמשיבה לא עשתה דבר על מנת לבדוק את אמיתות המידע.

במהלך הדיון הציג ב"כ העותר מכתב של ק.משטרה לשעבר אשר פרש בשנת 2005 בו הוא מודיע כי הוא מוכן לשמש משמורן של העותר ולערוב לכך שהעותר יקיים את תנאי החופשה.

בדונו בעתירת אסיר, תפקידו של בית המשפט המנהלי הינו אך לבדוק את תקינותה וסבירותה של ההחלטה המנהלית. הביקורת השיפוטית היא ביקורת על חוקיות החלטת הנציב (רע"פ 2410/03 מ"י נ' רוני לוי, ע.ע.א 1955/97 מ"י נ' יוסף עטר).

השב"ס, כרשות מנהלית, איננו כפוף לכללי הראיות הרגילים, כי אם לכלל "הראיה המנהלית", לפיה רשאית רשות מנהלית לקבל כל ראיה שאדם סביר היה רואה אותה כבעלת ערך הוכחתי והיה סומך עליה (בג"צ 9993/03 דלאל חמדאן ואח' נ' מ"י, מיום 9/2/05).

בהיות האסיר מסווג בקטגוריה ב/1, דרושה קבלת עמדת וחוות דעת משטרת ישראל לפני יציאתו לחופשה. משטרת ישראל מתנגדת.

על פי "פקנ"צ החופשות" 04.40.00, סעיף א'2 לפרק א' "חופשה אינה זכות מוקנית, אלא טובת הנאה מבין טובות ההנאה המנויות בתקנה 19 לתקנות בתי הסוהר, התשל"ח - 1978, הנתונה לשיקול דעת".

חשיבותה של ההטבה של חופשה, הוכרה בפסיקה, אך עדיין מדובר בהטבה ולא בזכות, שהרי חרותו של האסיר נשללה במסגרת גזר הדין בו נגזר עונשו.

ההחלטה בדבר יציאה לחופשה, הינה החלטה מנהלית, כאמור.

ככל ביקורת על החלטה של רשות מנהלית, בית המשפט איננו שם את שיקול דעתו תחת שיקול דעתה של הרשות המוסמכת (רע"ב 10475/09 פלוני נ' שב"ס, רע"ב 7663/01 בולש נ' שב"ס).

מטעם זה, אין דרכו של בית המשפט להתערב בהחלטות שעוסקות ביציאתו של אסיר לחופשה, אלא במקרים חריגים, שעניינו של העותר אינו נמנה עליהם (ראה והשווה רע"ב 2410/93 רוני לוי נ' שב"ס, רע"ב 6737/07 פלוני נ' מ"י).

מסוכנות הנקבעת על ידי הגורם המקצועי הרלוונטי הינה שיקול מרכזי בהחלטת המשיב לעניין יציאתו לחופשה של אסיר. בהעדר סתירה בולטת מאמות מידע של שיקול דעת סביר, לא יתערב בית המשפט (רע"ב 4581/04 שרקייה נ' שב"ס, רע"ב 603/16 זוזוליה נ' שב"ס).

"מידע מודיעיני", על פי "פקנ"צ החופשות" פרק ב' סעיף יב(א) :

"מידע מודיעיני - מידע מודיעיני מהימן מהשב"ס או מהמשטרה או מכל גורם מודיעיני אחר אודות האסיר שנתקבל במהלך תקופת מאסרו, כאשר יש בו כדי להצביע על מסוכנותו של האסיר לשלום הציבור או לביטחון המדינה או להמשך עיסוקו בפלילים".

מידע מודיעיני איננו בעל תאריך תפוגה קבוע. לעיתים, מידע יעמוד בתוקפו, אף פרק זמן ממושך, שכן משך הזמן בו יעמוד בתוקפו המידע, תלוי בנסיבות הקונקרטיות בעניינו של כל אסיר (רע"ב 4524/13 יעד חלילי נ' מ"י, החלטה מיום 3/10/13, רע"ב 438/15 גיא וברמן נ' שב"ס החלטה מיום 23/2/15).

קביעת מהימנותו של המידע שנאסף, היא עניין המסור לגורמים המוסמכים ברשות המנהלית. לפיכך, לא יחליף בית המשפט את שיקול דעת הרשות המנהלית, כל עוד נעשה הדבר בהליך ראוי על ידי הגורם המנהלי המוסמך.

החומר הסודי - המידעים, הוצגו אך לעיני בית המשפט בהסכמה, והדבר אפשרי ומקובל. מקום שאין העותר מסכים להגשה תחול "חזקת תקינות ההליך המנהלי" והחזקה שההחלטה נתקבלה כדין, ועל הטוען להיפך, להפריכה (רע"ב 798/07 אזולאי נ' מ"י).

לאסיר יש זכות לקבל הסבר כללי (פרפרזה) על מהות החומר, במגבלות המתחייבות, והסבר כזה קיבל העותר.

עיינתי בחוות הדעת המשטרית ובמידעים המוזכרים שם. מחוות הדעת עולה שהעותר היה מעורב בפרשייה גדולה ומסועפת, הורשע בכך שגבה כספים שלא כדין מנתינים זרים ובהלבנת הון. לעותר קשרים ויכולות פליליות אשר מעלים חשש כי באם יצא לחופשה, הדבר עלול להוות פלטפורמה להמשך פעילות פלילית וליצירת קשר עם "קולגות", על אף המגבלות החלות על אסירים בחופשה, לרבות תנאי החופשה.

בחלק הסודי של חוות הדעת קיימים פרטים באשר לקשרים ולמחלוקות עם "שותפים". מפורטים שמות "בכירים" בעולם הפשע שהתערבותם התבקשה.

המידעים הוגדרו על ידי הגורם המוסמך כבעלי "מהימנות גבוהה" ו"ערכיות גבוהה".

תוקפם של מידעים אלה לא פג.

ב"כ העותר ביקש "להפיג" את מסוכנותו של העותר בכך שהציע ערב ומשמורן "איכותי". הצעה דומה הוצעה על ידי העותר גם במסגרת הדיון בעתירה הקודמת שנדחתה.

בדיון אז, לא התעלמתי מחשיבותה של טענה זו ולפיכך הוריתי למשיבה לבדוק ולשקול האם יש בהצעת "משמורנים איכותיים" להפיג את המסוכנות באופן שתתאפשר חופשה, ולו בתנאים.

משטרת ישראל בדקה, התייחסה עניינית והגישה תשובה משלימה, לפיה אין בכך כדי לשנות מעמדתה.

כידוע, לא כל מידע בשב"ס "מתורגם" לכתב אישום או להליך משמעותי. לאו דווקא משום "חוסר ראיות" או משום "חוסר עניין לציבור" או משום שנמצא שהמידע איננו אמין, אלא מתוך שיקולים מערכתיים ומודיעיניים המדריכים את השב"ס בהתנהלותו ובשאלה אם "להתקדם" עם המידעים.

המידעים בענינו של העותר אינם סתמיים ו"סתומים", אלא מפורטים דיים כדי לקבוע שאכן מדובר ב"מידע" כמשמעותו, שהרשות המנהלית רשאית להסתמך עליו.

המידעים אמנם אינם חדשים, אך חוות דעת משטרת ישראל הינה מעודכנת.

סיכומי של דבר, לא מצאתי פגם מנהלי בהחלטת הרשות המנהלית המצדיק התערבות שיפוטית.

העתירה נדחתה.

ניתנה היום, כ"ז ניסן תשע"ז, 23 אפריל 2017, בהעדר הצדדים.